

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. D. W.**

wobec którego umorzono postępowania karne skarbowe o czyn z art. 107 § 1 k.k.s.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 lutego 2018 r.,

zażalenia Naczelnika [...] Urzędu Celno-Skarbowego w O. na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w E. z dnia 27 grudnia 2017 r., sygn. akt VI Kz [...], o odmowie przyjęcia kasacji od postanowienie Sądu Okręgowego w E. z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt VI Kz [...], utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w E. z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt VIII K [...], o umorzeniu postępowania, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt VIII Kp [...], Sąd Rejonowy w E., na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie wobec M. W. oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. Orzeczenie to, po rozpoznaniu zażalenia Naczelnika [...] Urzędu Celno-Skarbowego w O., zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w E. z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt VI Kz [...].

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł w dniu 19 grudnia 2017 r. Naczelnik [...] Urzędu Celno-Skarbowego w O..

Zarządzeniem z dnia 27 grudnia 2017 r. Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w E. w oparciu o przepisy art. 530 § 2 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 519 § 1 k.p.k. i art. 113 § 1 k.k.s. odmówił przyjęcia przedmiotowej kasacji, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Zarządzenie to zaskarżył Naczelnik [...] Urzędu Celno-Skarbowego w O. zarzucając w zażaleniu naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na jego treść, tj. art. 429 § 1 k.p.k. w związku z art. 519 k.p.k., poprzez bezzasadne przyjęcie, że kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy i wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione w niniejszej sprawie zażalenie jest w sposób oczywisty bezzasadne.

Opiera się ono na założeniu, że kasacja strony (a taką w przedmiotowym postępowaniu jest Naczelnik [...] Urzędu Celno-Skarbowego w O.) przysługuje od:

- prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie,
- prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego umorzeniu postępowania,
- prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k.

Jest to jednak pogląd błędny odbiegający od jednoznacznej treści art. 519 zd. 1 *in fine* k.p.k. Brzmienie tego przepisu, nadane ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. 2016, poz. 1070) – art. 1 pkt 11, nie pozostawia wątpliwości, że przedmiotem zaskarżenia kasacją przez stronę może być jedynie prawomocny wyrok sądu odwoławczego kończący postępowanie [a więc wyrok utrzymujący w mocy wyrok sądu pierwszej instancji, wyrok zmieniający wyrok sądu pierwszej instancji i wyrok (podkreślenie Sądu Najwyższego) uchylający wyrok sądu pierwszej instancji i umarzający postępowanie – arg. z art. 523 § 3 *in fine* k.p.k.) oraz wyłącznie jeden rodzaj prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego, a mianowicie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w

art. 93a k.k. (zob. w tym przedmiocie D. Świecki (w:) D. Świecki (red.); Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2017, t. II s. 489-491). Proponowane przez skarżącego stanowisko nadające inne znaczenie spójnikowi „i” ignoruje podstawowe zasady gramatyki oraz reguły wykładni językowej wypracowane na przestrzeni ostatnich dziesięcioleci. Nie istnieją żadne racje natury faktycznej i prawnej, aby od powszechnie akceptowanej w orzecznictwie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 sierpnia 2017 r., V KK 268/17, Prok. i Pr. – orzecz. 2017, Nr 10, poz. 10; z dnia 20 września 2017 r., III KK 384/17, OSNKW 2018, z. 1, poz. 16, z dnia 15 lutego 2018 r. o sygn. III KZ 1/17 i III KZ 2/17 – oba niepublikowane) interpretacji art. 519 k.p.k. odstępować. Nie stanowi takiego argumentu twierdzenie autor zażalenia o negatywnych i dalekosiężnych skutkach przyjętego w zaskarżonym zarządzeniu rozwiązania dla systemu prawnego w Polsce, w szczególności w zakresie celu art. 107 § 1 k.k.s., jakim jest: wzmocnienie kontroli państwa nad rynkiem gier i zakładów wzajemnych, ochrona społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu urządzanego/prowadzonego wbrew stosownym w tym zakresie przepisom, ochrona praworządności, w tym walka z szarą strefą. Po pierwsze, nie ma to nic wspólnego z przedmiotem poddanego kontroli zarządzenia, dotyczy bowiem kwestii związanej z merytorycznym rozpoznaniem sprawy, a nie zasadności decyzji procesowej o odmowie przyjęcia kasacji. Po drugie, skarżący zupełnie pomija, że tego rodzaju orzeczenie sądu odwoławczego, jak zapadłe w niniejszej sprawie postanowienie sądu drugiej instancji o utrzymaniu w mocy postanowienia sądu *meriti* umarzającego postępowanie, może zostać poddane kontroli kasacyjnej Sądu Najwyższego po złożeniu kasacji przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 § 1 k.p.k., i z możliwości takiej podmioty te, a zwłaszcza Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, nie raz już korzystały (zob. przykładowo postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 lutego 2017 r., IV KK 325/15, LEX nr 2261015 oraz z dnia 5 października 2017 r., III KK 86/17, LEX nr 2397576).

Trafne było tym samym uznanie przez Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w E. wniesionej przez stronę kasacji, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy w rozumieniu art. 429 § 1 k.p.k., czego wniesione zażalenie skutecznie nie podważyło.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

aw